

Nedjelja, 01.05.2011.g.

Na sam dan Uskrsa naš dragi župnik imao je nadahnutu propovijed, kako samo on to zna. I sve do danas odzvanjahu mi njegove riječi iz propovijedi o tome kako nam "uzeše Isusa". Tu on nije mislio samo na riječi Marije Magdalene, koja ih je izgovorila kada je vidjela da u grobu više nema Isusovog tijela. Ne, on je tim riječima htio svima nama okupljenima dati na razmišljanje tko nam to i kako, u prenesenom značenju, UZIMA DANAS ISUSA, 2000 godina od njegove smrti.

I dotaknuo se on tu i svih onih koji nude razna sredstva, legalno i ilegalno, kojima nas se odvlači od naše normalne svijesti i od vjere prema Gospodinu. I alkoholom i drogom i drugim opojnim sredstvima. I oni koji ih troše i oni koji to nude i prodaju.

Dotaknuo se tu i medija. Pune su novine i televizije, interneta i drugih medija, loših vijesti, medijski napuhnutih događa. Kojekakvih prepucavanja političara i svjetskih moćnika. A onih dobrih i poticajnih vijesti imate samo "na kapaljku". A toliko je dobrih primjera i događaja gdje se nešto dobro učinilo ili se čini. No, ti događaji nisu medijski interesantni i ljudi ih toliko ne prate. Što je tamo u nekom Caritasu skupljeno od bezbroj ljudi pomoći u raznim oblicima i podijeljeno isto tako mnogima potrebnima. Koga to interesira! Jer tu, u svemu tome, je Gospodin Isus. Ne smijemo tu nadu davati drugima.

NEĆEMO O TOME PISATI NI TO PRIKAZIVATI, UZEĆEMO IM ISUSA.

I sjedim jučer navečer sa suprugom pred televizorom. Ona si voli pogledati neki film ili dobru emisiju. Ja bih htio biti s njom pa pokušavam da pronađem neki film ili emisiju koja bi mogla biti interesantna, kako bi to mogli skupa pogledati. PROŠAO SAM GORE-DOLJE 30-TAK PROGRAMA I NISAM USPIO NIŠTA NAĆI.

Tek neki film koji sam ostavio da ga gledamo. Ali, sve mi je to bilo isprazno. Sve se svodi na to da ti prođe vrijeme. I da ideš spavati. I okrenem se od televizora i počnem gledati u zid i nešto meditirati. Normalno je bilo da je to supruga primijetila i naljutila se na mene.

A mene je ispraznost toga filma odvlačila od Gospodina. JA GOSPODINA NOSIM U GLAVI I
U
SRCU
I
DUŠI.
I
TAKOVE
SLIKE
I
ISPRAZNOSTI
MI
ODVLAČE
MISLI
OD
NJEGA
I

ULAŽE
NA
NJEGOVO
MJESTO.
RADI
ČEGA?
DA
MI
BRŽE
PROĐE
VRIJEME?
GLUPOSTI.

JER JA NE ŽELIM DA MI BRZO PROLAZI VRIJEME, POGOTOVO BEZ GOSPODINA. JA Ž
ELIM
S
GOSPODINOM
DA
MI
PROLAZI
VRIJEME.

I KOJA JE SVRHA TOGA DA GLEDAM NEKI FILM ILI ISPRAZNU SERIJU. DA MI BRŽE PR
OĐE
VRIJEME!

PA KAMO ONDA VODI TAJ MOJ ŽIVOT, AKO ŽELIM DA MI ČIM PRIJE PROĐE U STVARI
MA
OJE
SE
NEĆU NI
SJETITI
DA
SU
SE
DOGODILE,
KOJE
MI
BAŠ
NIŠTA
NE
ZNAČE.

SVE ME TO ODVLAČI OD GOSPODINA ISUSA. OD ČITANJA NJEGOVE BOŽJE RIJEČI I ŽI
VOTA
PO
NJEGOVOJ
BOŽJOJ
RIJEČI.
JER
SAMO
PO
NJEMU
SE
MOGU
NADATI
DA
ĆU
ŽIVJETI

ŽIVOT
VJEČNI.

I silne vijesti u novinama i televiziji govore nam samo o tome gdje je koliko ljudi poginulo, gdje se dogodila kakova strašna nesreća. Ili, gdje je netko napravio neku glupost, nešto ukrao, ubio, pronevjerio. I svi to gledaju i iza toga se onda u njih useljavaju strah, tjeskoba, loše raspoloženje, neka praznina i sl. I opet TU NEMA GOSPODINA ISUSA. SVE TE LOŠE VIJES
TI SU
MU
UZELE
MJESTO.

PONOVNO NAM UZEŠE ISUSA.

Pa što meni, ili nekome drugome, znači da zna za sve te događaje? Da li nakon njih postajem pametniji, jači, radosniji, ljubazniji ili bolji čovjek. NE. POSTAJEM SUMORNIJI, TJESKOBNIJI, ŽALOSNIJI, PRAZNIJI, NEMIRNIJI I SL.

A da sam samo za to vrijeme pročitao dio Biblije ili se molio za neke svoje potrebe ili potrebe drugih, ili otišao na misu, ispovijed, pričest. Ili otišao obići nekoga u potrebi, bolesnog, starog, siromašnog, napuštenog pa s njim podijeliti kakvu riječ utjehe, pružiti mu neku prigodnu pomoć.

DONIJETI

MU

ISUSA.

KOLIKO

BI

TO

BILO

ISPUNJENIJE,

RADOSNIJE,

KORISNIJE,

VESELIJE

i

za njega i za mene. Ili obići svoje najbliže, roditelje, braću, sestre i druge

.

I

NJIMA

DONIJETI

ISUSA!

TO BI BILO ONO ŠTO JE GOSPODINU DRAGO I ZBOG ČEGA ON ZA NAS PRIPREMA S VOJE STANOVE GORE

**U
SVOJEM
KRALJEVSTVU.**

Nekada sam novine dobivao u ormarić pred kućom. Sada će skoro dvije godine kako ih uopće ne čitam. Televiziju gledam rijetko, pretežno vijesti ili neki sport. Ali i to sve rjeđe i rjeđe. I NIKA

DA

U

ŽIVOTU

NISAM

BIO

BOLJE

ISPUNJEN,

BOLJE

RADOSTAN,

SPREMAN

SVAKOME

POMOĆI,

BEZ

IKAKVOG

STRAHA

ŠTO

MI

NOSI

BUDUĆNOST.

I u čemu je tajna? Nema tajne. Samo sam pustio Gospodina u svoj život. I NJEGOVU RIJEČ. A izbacio sam iz života sve ono što mi je "kralo" vrijeme, donosilo nemir, tjeskobu, strah.

PUSTIO SAM GOSPODINA U SVOJ ŽIVOT I NE DOZVOLJAVAM NIKAKOVIM TELEVIZIJA
MA, NOVINA
MA, INT
ERNETU,
KLADIONICAMA,
ALKOHOLU
I
DRUGIM
ISPRAZNOSTIMA
DA
MI
GA
UZMU.

NE DAM IM JA SVOJEG GOSPODINA!

Što mene briga i za Obamu, i Gadafija, i EU, i Sanadera, i Kosoricu i sve druge. Neka čine ono što

oni
misle da moraju.
ONI
NA
MENE
NE
MOGU
UTJECATI
AKO
IM
TO
NE
DOZVOLI
MOJ
GOSPODIN.
Što god će oni učiniti,
na
mene
će utjecati samo ono što ja dozvolim i što MOJ
GOSPODIN
DOZVOLI.
A
NE
ONO
ŠTO
BI
ONI
HTJELI.

ZATO JA SVE TO NE ŽELIM SLUŠATI. DAO JE GOSPODIN MENI SVOJU PISANU RIJEČ,
SVOJU
CRKVU,
SVOJE
ZAPOVIJEDI
DA

ŽIVIM
PO
NJIMA.
DAO
MI
JE
I
MNOGO
DAROVA
DA
MU
POMOGNEM
DA
ON
DOĐE
I
DO
ONIH
KOJI
NE
MOGU
DO
NJEGA
RADI
RAZNIH
RAZLOGA.

Rekao je Gospodin da JE DOSTA SVAKOM DANU ZLA NJEGOVA. ČEMU ONDA DA I JA
O
TOME
RAZMIŠLJAM.
MOJE
JE
DA
POMOGNEM

KOME
MOGU
NA
NAČIN
KAKO
MOGU.
OSTALO
ĆE
GOSPODIN.

ZATO JA NE DAM DA MI UZMU ISUSA IZ MOJEG ŽIVOTA. DUGO SAM TO DOPUŠTAO S
VEMU
OKO
SEBE.
VIŠE
NEĆU.

GOSPODINE, JA TE NE DAM OD SEBE!

JEDINO TE MOLIM GOSPODINE, USLIŠI MOJU PROŠNJU, DAJ MI MILOST DA TE MOG
U
RUGIMA I D

DONIJETI.
DRUGIMA,
KOJIMA
TE
JE
NETKO
UZEAO,
ISUSE
MOJ
DRAGI.
JEDINO
SA
NJIMA
ĆU
TE
DIJELITI
ISUSE,
GOSPODINE
MOJ
LJUBLJENI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.